

Bánság és Bácska, hajózási lehetőséggel a Kazán-szorosban

Május 11 és 15. között 29 7. osztályos diákkal és 4 pedagógussal felejthetetlen erdélyi és szerbiai kiránduláson vettünk részt a Csillagösvény Utazási Iroda segítségével, a Határtalanul program pályázatának keretében. Az utazást megelőző előkészítő órán megismerkedtünk a Bánság és Bácska történelmével, földrajzával, a határon túli magyarság értékeivel és hagyományaival, illetve a meglátogatandó települések nevezetességeivel. Az itt eltöltött 5 nap alatt rengeteg élményt szereztünk. Május 11-én egy szép hétfői napon kora reggel útnak indultunk a számunkra még ismeretlen, csodákat tartalmazó kirándulásra. Az útunk a buszon nagyon jókedvűen és vidáman telt. Szegeden csatlakozott csapatunkhoz Csőke Rudolf honismereti vezető, aki az 5 nap alatt végig kísért és tájékoztatott bennünk Erdély és Szerbia látványosságairól. Kora délután Aradra érkeztünk, ahol fejet hajtottunk szabadsághőseink, a 13 aradi vértanú emlékére állított Szabadság-szobornál, majd koszorút helyeztünk el a kivégzett tábornokok vesztőhelyén. Temesvárra érve sétát tettünk a városba, ahol megtekintettük Hunyadi szobrát. Bolyai János emléktáblája mellett emlékeztünk a nagy matematikusra, megkoszorúztuk Klapka György honvédtábornok szülőházát. A Losonci téren megtekintettük a Dóm épületét, majd egy jó fagyit ettünk, s bebarangoltuk a központ legszebb utcáit. Fáradtan, de sok élménnyel érkeztünk az Oroszlános Ház-hoz, ahol első éjszakánkat töltöttük. Kedd reggel felkeltünk, elfogyasztottuk finom reggelinket, majd buszra pattantunk. A délelőtti Resicabányán töltöttük, amely a bánsági vas- és acélkohászat központja, a magyar vonatgyártás Mekkája, ahol megtekintettük a szabadtéri mozdonymúzeumot. Ezután Útunk a Szemenik – Krassó-szurdok Nemzeti Parkba vezetett, amely igazi paradicsoma a túrázóknak. Mi is tettünk egy csodálatos, szemet gyönyörködtető, nem könnyű túrát, de jókedvvel teljesítettük és élveztük a panorámát. Ezután egy bevásárló központba tértünk be, ahol helyi finomságokat és szuveníreket tudtunk vásárolni otthoni családtagjainknak. A kis pihenőt követően megérkeztünk Herkulesfürdőre, mely Magyarország egyik kincsesdobozza volt. Sétát tettünk a monarchiakorabeli villák, parkok, zenepavilonok között. Felkerestük a melegvíz forrásokat, a központi parkot, ahol a bátrabbak a gyógyvizet kipróbálva a lábukat lógatták bele. Szállásunk ezen gyönyörű villák között a Sáfrány panzióban volt, ahol valódi szállodai kiszolgálásban részesülhettünk. Kirándulásunk harmadik napján elfogyasztottuk svédasztalos reggelinket, majd sok-sok látnivaló várt ránk. Orsován kezdtük a napot, ahol Kossuth utolsó éjszakáját töltötte magyar földön és ahol a Szent Koronát is elrejtették az 1848/49-es szabadságharcunk után. Nagyon vártuk, hogy a Vaskapu erőművön keresztül hajókkal érkezzünk meg Szerbiába, de sajnos a nagy szélre való tekintettel a hajókat nem engedték ki a nyílt vízre, így meg kellett elégednünk a busz nyújtott panorámával, ami így is maradandó élményeket jelentett számunkra. Szerbiába érkezésünk első állomása Galambóc vára volt. 2 kisfilmből megtudhattuk a vár eredetét, Babakáj szikla legendáját, a László vár történetét, majd kisebb csoportokban elfoglaltuk a várat. Volt még egy vár erre a napra, Szendrő vára, ahol Hunyadi fogva tartották és Kinizsi Pál hősi halált halt. A nap érdekessége volt, hogy este házaknál voltunk elszállásolva, megtapasztalhattuk a családi szeretetet, a vendéglátást. Ugyan külön voltunk egymástól, de így is nagyon jól éreztük magunkat, hisz a családok nagy szeretettel vártak és fogadtak bennünket. Utazásunk negyedik napjának első állomása Nándorfehérvár volt, a mai Belgrád. Először a Kalemegdán parkba érkeztünk meg, majd három várkapun átkelve megérkeztünk Nándorfehérvár várába, ahol elénk tárult a Száva és a Duna

összefolyása. A történelmi események felidézése után főhajtással és koszorúzással tisztelegünk a várban található emlékkőnél. Nándorfehérvár után Péterváradra vezetett az útunk. Az óvárosban megtekintettük Jellasics bán szülőházát, majd a Tarcal lankáira felkapaszkodva a „részezes” óra mellől gyönyörű kilátás nyílt Újvidékre, Szerbia második legnagyobb városára. A történelmi sétát követően elindultunk utolsó szálláshelyünkre Kishegyesre. A Kátai tanya nagyon megtetszett nekünk, nagyon jól éreztük magunkat, igazi tanyai világba csöppentünk. Az utolsó nap korán felkeltünk, összepakoltunk, terülj-terülj asztalkánkról elfogyasztottuk reggelinket, és utolsó állomásunkhoz Szabadkára utaztunk, ahol először megtekintettük a magyar szecessziós Városházát, melynek üvegablakairól nemzeti nagyjaink és királyaink tekintettek vissza ránk. Elfoglaltuk a képviselői helyeket és gyönyörködtünk a remekművekben. Szabadka központjában körbe jártuk a zöld és kék szökőkutakat, megtekintettük a Szabadság szobrot, a Kaszinó épületét, a Népszínházat, a kaptáros házat, a mézeskalácsos házat. A Zsinagóga megtekintését követően felszálltunk a buszra és hazafelé vettük az irányt. Szerencsésen megérkeztünk az esti órákban, hazaérve egy nagy tapssal köszöntük meg Erika néninek, Csilla néninek, Rebeka néninek és Feri bácsinak az egész hetes türelmüket és munkájukat. Mindig szeretettel fogunk visszagondolni erre a felejthetetlen kirándulásra, ami összehozott minket és a kint élő magyarokat.

Bálint Nóra, Kóczán Róza, Varga Szonja

7.b osztályos tanulók